

52. Pracujeme s maskou

Pojem „maska“ je v digitální fotografii poněkud zavádějící. I v klasické fotografii jsme pod zvětšovákem některé detaily potlačovali nebo zvýrazňovali a k tomu používali různé masky z papíru, ze špejlí, z plastu.

V digitální fotografii má maska jinou funkci. Pomáhá upravovat výběr a dovede ho uchovat. Některé úkony se jinak než maskou udělat nedají.

Oč jde, si zase nejlépe vysvětlíme na příkladu.

Usmyslel jsem si, že obarvím naši Iris na modro. Než s ní začnu něco dělat, potřebuji ji dostat do výběru. Vybrat její siluetu by neměl být velký problém. Jenže chci vybrat i detaily a chci také, aby se zachovaly hezké přechody mezi její černou a bílou srstí. S magnetickým lasem to šlo dobře, jen na některých místech mi to ujelo. Výběr uložím známým postupem **výběr -> uložit výběr** a mohu se na něj kdykoli podívat na kartě **kanály**. Víme, že uložený výběr se zařadí jako další, tzv. alfa kanál.

Půjdu teď do karty kanály a aktivuji si kanál Iris. Na paletě nástrojů se změnily čtverečky s barvou popředí a barvou pozadí – jsou teď bílý a černý. To, co jsem zařadil do výběru, je normálně vidět, zbytek je překryt červenou **maskou** – odtud získala tato procedura svůj název.

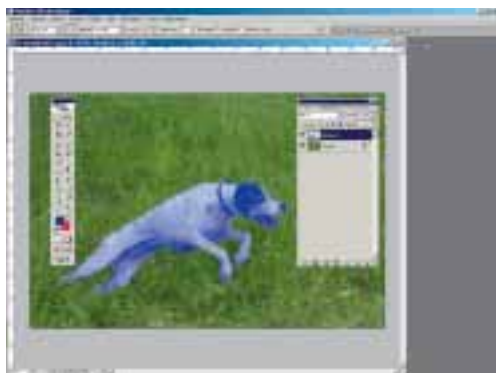
Nyní budu hodně malovat. Je zde nástroj štětec, a pokud bude **černá v popředí**, budu masku **přidávat**, kdežto jakmile bude v popředí **bílá**, budu masku **ubírat**. Obrázek si hodně zvětším a střídavě přidávám a ubírám masku. Mohu pracovat absolutně přesně – mohu zvolit, budu-li chtít, i nástroj pero a kreslit čáry tenké jeden pixel! Takto přesně bych nikdy nemohl žádným nástrojem výběru pracovat.

Nástroje na malování nemusí mít stoprocentní krytí! Lze je nastavit na rozsah od 0 (což samozřejmě nedává smysl) až po 100 %. S prací není třeba spěchat. Navíc, i alfa kanál se dá dupli-

kovat, takže pokud si nejsme jisti, že jdeme dobrou cestou, lze udělat kopii a v nutnosti se můžeme vrátit k rozdělané práci. V režimu masky fungují všechny editační nástroje – klonovací razítko, pochopitelně výběry – a když je bílá v pozadí, kombinace **výběr – delete** způsobí vyseknutí masky.

V režimu masky můžeme (pomalu a trpělivě) dokončit výběr velmi pohodlně a naprosto přesně.

Výběr v normálním režimu můžeme doplňovat a ubírat. Pohodlnější je přejít do „rychlé masky“ a v ní pracovat štětcem a gumou.

Zatím jsme se bavili o alfa kanálu, o výběru uloženém „na věčné časy“. Photoshop ale nabízí i „rychlou masku“ pro operativní práci.

Zkusme si práci s rychlou maskou zase na naší „modré Iris“. Dejme tomu, že bychom jí chtěli

Práce s rychlou maskou: ve velkém zvětšení lze přesně domalovat a odmazávat to, co bude ve výběru.

odbarvit obojek. Bez velkých štráchů udělám výběr a kliknu na ikonu rychlé masky dole na paletě nástrojů (tmavý obdélník s bílým kolečkem uprostřed). Zase budu pracovat jako prve malovacími nástroji, budu střídat černou a bílou barvu a trpělivě pracovat na obojku, abych ho pomocí rychlé masky dostal do správného výběru.

Poté, co jsem spokojen, přepnu do normálního režimu. Je dobré si všimnout, že výběr zdánlivě nekopíruje přesně hrany. Je to tím, že v těch místech je aplikováno **prolnutí** a výběr je veden – pro orientaci – někde uprostřed linie pro prolnutí.

Zbytek je snadná operace známá z prvního oddílu, obojek je zbaven barevné sytosti a pomocí úrovní je zvýšen jeho kontrast.

Možnosti jsou takřka neomezené a toto je skutečně jen první úvod do problematiky masek. Navíc, masek je několik druhů a každý editor může s maskami pracovat trochu jinak. Ale i velmi jednoduchá varianta dovede ušetřit práci a uspořit čas ve srovnání s prací s obyčej-

Obraz přepnut zpátky do normálního režimu.

nými výběry. V IDIFu (Institutu digitální fotografie) máme na použití masek celý profi kurz, existují speciální knihy, které radí, jak masky používat. To by vás však nemělo odradit. Dovede to být věda, ale v tomto jednoduchém provedení je to neobyčejně užitečný a efektivní nástroj pro nás, normální smrtelníky, kteří skromně „fotíme pro radost“.